

روایتی از زنانی که هم خانه را ساخته‌اند هم جامعه را

زنان میدان

ما در خیابان میدان دار امیدیم

به روایت گل آرا، از گروه مبعوثون

گل آرا روایتش را با بسم‌الله... و از دل اجتماعات خود جوش محله‌های امام خمینی (ره) و امام رضا (ع) آغاز می‌کند. او خودش را «خادم این مسیر» می‌نامد و از تولد رسانه‌ای می‌گوید که برایشان تنها یک ابزار نیست، بلکه میدانی برای خدمت، رشادت و هویت است: «یادم می‌آید که در ابتدا، این سنگر رسانه، تنها پناهگاه من بود. کسی چه می‌دانست این حرکت کوچک، روزی بدل به اقیانوسی از هم‌افزایی و انسجام خواهد شد؟ هدفمان از ابتدا روشن بود: جذب نیروهای مؤمن، بال و پر دادن به استعدادها، و توانمندسازی کسانی که تشنه خدمت بودند.»

امروز، ۲۵ وطن‌پرست در رسانه «مبعوثین» گرد هم آمده‌اند. هر کدام سرگروهی در بخش‌های حیاتی دارند: از تدوین که جان می‌دهد به تصویر، عکاسی که ثبت می‌کند نور حقیقت را، طراحی پوستر که پیام را فریاد می‌زند، پشتیبانی که چرخ کار را روان نگه می‌دارد، تا پادکست که پژواک حرف حق است و ادمن که سفیر آن‌ها در دنیای دیجیتال.

گل آرا با اشتیاق ادامه می‌دهد: «این تازه آغاز راه است. حس مفید بودن، این درک که در سنگر فرهنگی و رسانه‌ای، سرباز این آب و خاکیم، برایمان از هر گنجی ارزشمندتر است. فشار کار گاهی طاقت فرساست، اما هرگز باعث نشده دست از کار بکشیم. برعکس، هر روز امیدمان بیشتر می‌شود، چرا که یاد کلام رهبر شهیدمان در گوشمان طنین انداز است: "در عرصه رسانه کمبود داریم."»

آن‌ها در کف خیابان، در متن مردم، حضوری فعال دارند؛ نه برای خودشان، برای کسانی که با جان و دل از امنیت و آسایش کشور دفاع می‌کنند. گل آرا می‌گوید: «همین که ببینیم لبخند امید بر لبان نشان می‌نشیند، همین که بدانند جوانان این سرزمین، ذره‌ای از وظیفه‌شان فروگذار نمی‌کنند، برایمان کافی است.»

خاطره‌ای که هرگز از ذهنش پاک نمی‌شود، مربوط به یک روز ویژه در ولایت حضرت معصومه سلام‌الله علیها و روز دختر بود؛ روزی که قرار بود کودکان دختر، با تراکتی مزین به تصویر رهبرمان عکس بگیرند. زبیراندازی پهن شد، شبیه به همان زبیرانداز بیت رهبری. کودکان، همچون همان نمازی که با ایشان خوانده بودند، صف کشیدند. سرود «دختران ایران» پخش می‌شد و هر کودکی که جلوی دوربین می‌آمد، نوری از ایمان و امید در چشمانش می‌درخشید. وقتی عکس‌ها به دستش رسید، اشک از چشمانش جاری شد. از خود پرسیدم: «آیا واقعا این میدان ماست؟» حضور تصویر آقای شهیدمان در آن عکس‌ها، چنان ملموس بود که انگار واقعا آنجا حضور داشتند.

گل آرا توضیح می‌دهد: سرگروه غرقه کودک، خانم مرادی، این ایده به یاد ماندنی را به واسطه دختر شهید رضا براتی که همیشه دوست داشتند در این جمعیت با آقا بودند و نماز می‌خواندند، به ذهنشان رسید، که به دلیل نگاه ویژه شهدا با استقبال بی‌نظیری مواجه شد. ایشان بعدها با صدایی لرزان از احساسش به من می‌گفت: «وقتی گل را روی جانماز تصویر آقای شهیدمان، نگاهی به تراکت کردم و دلم ریخت... گویی واقعا آقا آنجا بود.»

و شاید آن شب، آقا در میان دخترانش بود. آقا همیشه با دخترانش است، مثل همان دختران عزیز میناب...

با بازی مه‌شکن، مرزها را جابه‌جا می‌کنیم

به روایت ترسلی، مسئول کافه بازی نجما

ترسلی از همان ابتدای گفت‌وگو، با انرژی خاصی از مأموریت گروهش می‌گوید. کافه بازی «نجما» کارش را از شب‌های رمضان، درست در کف خیابان شروع کرد. طرحی که اجرا می‌کنند «مه‌شکن» نام دارد، یک بازی جمعی با هدف جهاد تبیین. این بازی توسط خانم سعادت از کانون ثانیه طراحی شده و قرار بر این بوده که هر گروه در منطقه خودش، پاتوق‌های گفت‌وگو را برگزار کند.

اولین تجربه آن‌ها در تجمع کوه سنگی بود. ترسلی می‌گوید: «دیدیم مخاطب خیلی خوب جذب می‌شود، روند بازی ساده اما هوشمندانه است: از بحث درباره کشورها شروع می‌کنند، به سراغ چگونگی تجزیه شوروی می‌روند و با پرسش و پاسخ از خود مخاطب به این نتیجه می‌رسند که ایران امروز در برابر آمریکا چه موضعی باید داشته باشد تا آن ضرر تاریخی را تکرار نکند.»

اما میدان اصلی آن‌ها، نوجوانان و دانش‌آموزان پایه هفتم به بالاست. برای آن‌ها بازی دیگری هم دارند: «بازی مرزبان شو». ترسلی توضیح می‌دهد: «پسرها با طرح نقشه ایران و طراحی اعصاب‌سنج، این بازی را ساخته‌اند. در کنارش سؤالاتی درباره دانشمندان کشورمان در حوزه هوافضا، نانو، هسته‌ای، فولاد مبارک و... مطرح می‌شود. یک دفترچه راهنما هم گذاشته‌ایم که مخاطب را تشنه دانستن بیشتر می‌کند.»

حالا ترسلی و تیمش آرزوی تازه‌ای دارند: برگزاری این بازی در پارک‌های بانوان، همراه با معرفی شهدایی که هم عصر خودمان بودند و از جریان‌های دی ماه تا کنون به شهادت رسیدند. او در پایان تأکید می‌کند: «شهادت رهبرمان و ریخته شدن خون ایشان، خود بزرگ‌ترین جهاد تبیین بود و اکنون خیلی از مردم آگاه شدند و دشمن را بهتر می‌شناسند.»

